

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1888-07-01

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 8 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10332>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησία
προπληρωτέα.

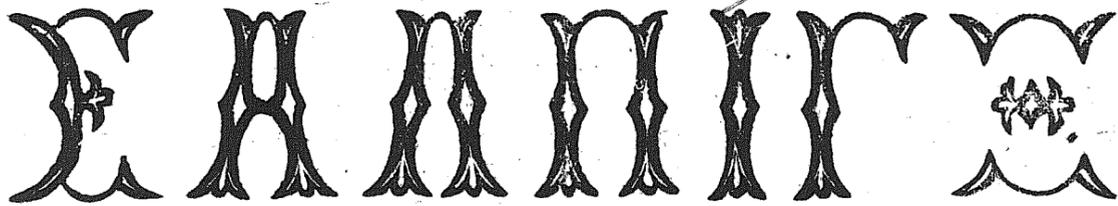
Εν ταῖς πόλεσι

τῆς Κύπρου Σελ. 8

Εν ταῖς χωρίσι 6

Ἐν δὲ τῷ ἔξω-

περασῷ φρ. 15

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Καταχωρήσεις πρό-
πληρωτέαι. Εἰσοπτι-
σεις καὶ διατριβαὶ κατ'
ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
ωρίζονται δωρεάν

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς «Σαλιγγῆς» ἐκ-
τελούνται διάφοροι τυπογραφικαὶ ἐργασίαι λίαν
φιλοκαλῶς καὶ εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς,
πωλοῦνται δὲ ἔτοιμοι φορτωτικαὶ γραμμα-
τικὰ χρεωστικά ἐπὶ ἀγγλικῷ κυανῷ χαρτοῦ,
ἐκφορτωτικὰ κλ. Τοιαῦτα οἱ βουλόμενοι εὐρί-
σκουσι καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν κ. κ. Κ.
Ἐλευθεριάδου ἐν τῇ ἀγορᾷ Πιλιάρδῳ καὶ Κ.
Παπαδοπούλου ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Μαραθευτῶν,
ὕψ. ἀρ. 93. Πρὸς τοὺς κ. αὐτοὺς χάριν συντο-
μίας δύναται πᾶς τις νὰ διδῆ οἰκονομικῶς πα-
ραγγεῖλιαν διὰ τυπογραφικῆν ἐργασίαν.

Τὴν ἐπισκοπικὴν τοῦ φύλλου ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἀντώνιος Ι.
Καμπανέλλης, πρὸς ὃν παρακαλοῦνται
οἱ ἀξιότ. συνδρομηταὶ νὰ πληρῶνωσι
τὰς συνδρομάς των λαμβάνοντες παρ'
αὐτοῦ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ.

—ο:β:ο—

Ἴδου τὸ ἀκριβὲς κατὰ γράμ-
μα κείμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ
Ἵπουργοῦ τῶν ἀποικιῶν, ἦν ἡ Α.
Ἐξ. ὁ Μ. Ἀρμοστής ἐπεμψε κατ'
πρὸς τὸν ἐν τῇ πόλει μας διαμέ-
νοντα ἀξιότιμον κ. Θ. Περυστιά-
νην, μέλος τῆς Πρεσβείας.

«Ὁ Ἵπουργός, ἀγγέλλων τὴν πα-
ραλαβὴν ἐπιστολῆς τίνος, δι' ἧς ὁ Μ.
Ἄρμοστής ἐπληροφόρει αὐτὸν ὅτι, ὡς
εἶχε μάθει, ἡ πλειονότης τῶν λαβόν-
των μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ θέ-
ματος τοῦ ὑπομνήματος ἐσκόπει μετ'
αὐτοῦ ν' ἀποστείλῃ καὶ πρεσβείαν εἰς
Ἀγγλίαν κατὰ ἡμερῶν τὸν μῆνα Ἰου-
λίον, παρακαλεῖ τὸν Μ. Ἀρμοστήν νὰ
πληροφόρησιν τὰ μέλη τῆς προκειμέ-
νης νὰ πεμφθῇ πρεσβείας ὅτι ἡ κατε-
πίγουσα ἐργασία, ἣτις ὑπάρχει καθ'
ὃν καιρὸν κλείει ἡ σύνοδος τοῦ Κοι-
νοβουλίου, θὰ καθίσα ἀδύνατον εἰς τὴν
Κυβέρνησιν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος
νὰ παράσχη εἰς τὰς παραστάσεις τῆς
πρεσβείας κατὰ τὸν εἰρημένον χρόνον
πολύτιμον μότραν ἐκ τῆς προσοχῆς
τῆς, καὶ ὅτι διὰ τὴν πρεσβείαν μικρὸν
θὰ ἦτο τὸ ὄφελος ἐάν ἀφικνεῖτο ἐν Ἀγ-
γλίᾳ πρὸ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου. Κατὰ
Νοέμβριον ὅμως, ὁπότε οἱ Ἵπουργοὶ
συνέρχονται καὶ πάλιν ἐν Λονδίῳ, ἡ
τοῖς περὶ τῶν τοῦ Ἄρσεως, ἐάν καὶ

τότε ἡ εἰς Λονδίνον ἐπίσκεψις θὰ ἐθε-
ωρεῖτο λυσιτελής, σύντονος προσοχῆ
θὰ παρείχετο εἰς τὰς παραστάσεις τῆς
πρεσβείας. Συνάμα ὅμως ὁ Ἵπουργός
ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι οὐδὲν δύνα-
ται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ προσωπικῶν πα-
ραστάσεων, ὅπερ νὰ μὴ ἦνε δυνατόν νὰ
ἐπιτευχθῇ ἐξ ἴσου καλῶς καὶ δι' ἄλ-
ληλογραφίας».

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ἐκ πρώτης
ὄψεως ἐξεταζομένη, φαίνεται ὅτι
φέρει σημεῖα τινὰ ἀν' οὐχὶ ἐντε-
λοῦς ἀπογνώσεως, τοῦλάχιστον
μικρᾶς ἐλπίδος, καὶ κυρίως ἡ
φράσις «ἐάν καὶ τότε ἡ εἰς
Λονδίνον ἐπίσκεψις θὰ ἐ-
θεωρεῖτο λυσιτελής» ὑπο-
δεικνύει ὅτι ὁ Ἵπουργός ἀμφι-
βάλλει ὅτι θὰ ἦνε λυσιτελής ἡ ἀ-
ποστολὴ πρεσβείας καὶ ὅτι ἐάν
θὰ ἦτο δυνατόν νὰ γείνη τι, δύ-
ναται νὰ γείνη καὶ δι' ἄλληλο-
γραφίας ὡς παρακαταῶν λέγει ὁ
Ἵπουργός.

Πλὴν ἐάν ἐξετασθῇ βαθύτε-
ρον ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ἐν τε ταῖς
λεπτομερείαις αὐτῆς καὶ ἐν τῷ
συνόλω τῆς, παρέχει ἡμῖν με-
γάλας ἐλπίδας καὶ σπουδαίας
ἐνθαρρύνσεις ὅπως προβῶμεν ἄ-
νευ ἔνδοιασμοῦ καὶ δὴ καὶ με-
τὰ μεγαλειτέρου ζήλου πρὸς ἀ-
ποστολὴν τῆς πρεσβείας.

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς του ταύ-
της ὁ Ἵπουργός ἀπέδειξεν ὅτι ἀ-
ποδίδει τὴν προσήκουσαν σπου-
δαιότητα εἰς τὸ πρᾶγμα, ἐστὼ
καὶ ἐὰν ἡ πλειονότης τῶν λα-
βόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν
τοῦ θέματος ἀπεφάσισε τὴν ἀ-
ποστολὴν πρεσβείας, ὡς ἐγραψεν
αὐτῷ ὁ Μ. Ἀρμοστής. Καὶ εἶνε
μὲν ἀληθὲς ὅτι ἔνδοιασμοὶ τινες
ἐξεφράσθησαν ἐκ μέρους τῆς μει-
ονότητος ὡς πρὸς τὴν διὰ πρεσ-
βείας παράστασιν τῶν πάρα-
πόνων μας, ἀλλ' οἱ ἔνδοιασμοὶ ἐ-
κείνοι ἀπέρρεον κυρίως ἐκ τῆς ἀμ-
φιβολίας ὅτι δύσκολος θὰ ἦτο ἡ
συνάθροισις τοῦ ἀναγκαιούτων
διὰ τὰς δαπάνας ποσοῦ. Σήμε-
ρον ὅμως, ἀπέναντι τῆς προθύμου
καταβολῆς τούτου, σημαίνουσης
ὅτι ἡ Κύπρος σύσσωμος εἶνε ὑπὲρ

τῆς ἀποστολῆς Πρεσβείας, ἐξέλι-
πον καθ' ὁλοκληρίαν οἱ ἔνδοιασμοὶ
καὶ οὐδεὶς τῶν ἀποτελούντων τὴν
πρᾶγμα ἐπιτροπὴν εἶνε κατὰ
τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Μείζο-
νος λοιπὸν σπουδαιότητος θὰ ἦξίου
τὸ πρᾶγμα ὁ Ἵπουργός ἐάν ἐ-
γνώριζε τούτο, ἡ ὑπὸ τὸ κράτος
τῆς ἰδέας ὅτι «ἡ πλειονότης τῶν
λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζή-
τησιν τοῦ θέματος» ἦτο ὑπὲρ αὐ-
τοῦ. Ἐν τούτοις χάριτες ὁ-
φείλονται τῇ Α. Ἐξ. τῷ Μ. Ἀρ-
μοστῇ, ὅστις ἐσπευσεν αὐθορμή-
τως ν' ἀναγγεῖλῃ τούτο τῇ Κυ-
βερνήσει καὶ προκαλέσῃ οὕτω
τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἀφ' ἧς με-
γάλως θὰ ὀδηγηθῶμεν.

Μεγάλῃ ἐπίσης ἐνθάρρυνσις
παρέχεται ἡμῖν καὶ ἐκ τούτου,
ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης
ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ παρά-
σχη «σύντονον προσοχὴν εἰς τὰς
παραστάσεις τῆς πρεσβείας» καὶ
ἐπειδὴ κατὰ Ἰούλιον δὲν δύνα-
ται νὰ διαθέσῃ μέρος τοῦ πολυ-
τίμου καιροῦ τῆς, καθ' ὃν ἀπα-
σα ἡ προσοχὴ τῆς θὰ ἦνε ἐστραμ-
μένη πρὸς ἄλλας τοῦ κράτους
ὑποθέσεις, ὑποδεικνύει ἡμῖν ὡς
καταλληλοτέραν ἐποχὴν τὸν Νο-
έμβριον, ὅτε «σύντονος προσοχὴ
—λέγει— θὰ παρείχετο εἰς τὰς
παραστάσεις τῆς πρεσβείας». Ἐ-
πίσης ἡ φράσις «διὰ τὴν πρεσβεί-
αν μικρὸν θὰ ἦτο τὸ ὄφελος ἐάν
ἀφικνεῖτο εἰς Ἀγγλίαν πρὸ τοῦ
μηνὸς Νοεμβρίου» μᾶς ἀναπτε-
ροῖ τὴν ἐλπίδα ὅτι μέγα ὄφε-
λος θὰ ἔχωμεν ἐάν ἐγκαίρως κά-
μωμεν τὸ ταξίδιον τούτο.

Συνάμα ὁ Ἵπουργός φρονεῖ
ὅτι πᾶν ὅ τι δύναται νὰ ἐπι-
τευχθῇ διὰ προσωπικῶν παρα-
στάσεων, δύναται ἐξἴσου καλῶς
νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ δι' ἄλληλογρα-
φίας. Ἄς πιστεύσωμεν τούτο,
πλὴν ἡ βραδύτης τῆς συνεννοή-
σεως καὶ τῶν ἐξηγήσεων μᾶς ἀ-
ποκτείνει. Διὰ νὰ συνεννοηθῇ κα-
λῶς ἡ πρεσβεία μετὰ τοῦ Ἵ-
πουργοῦ, Κύριος οἶδε πόσαι ἐγ-
γραφοὶ ἐκθέσεις θὰ γείνωσι, πό-
σαι προφορικαὶ ἐξηγήσεις, πόσαι

πληροφορίαι θὰ ζητηθῶσι, πόσων
παρεξηγήσεων θὰ γείνη ἀνάγκη
ἐπανορθώσεως, πόσαι κακαὶ ἡέλ-
λιπαι μεταφράσεις θὰ λάβωσι
χώραν κλ. κλ. κλ. Ὡστε ταῦ-
τα πάντα διὰ νὰ γείνωσιν ἐγ-
γράφως καὶ, ἀφοῦ διὰ νὰ ἐρωτηθῇ
τις καὶ ν' ἀπαντήσῃ ἐν Ναι π. χ. ἢ ἐν
Ὁχι ἀπαιτοῦνται 45 ἡμέραι, πρέ-
πει νὰ παρέλθωσι 30 ἔτη νὰ ἐξηγη-
θῶμεν μετὰ τοῦ Ἵπουργοῦ, διό-
τι μόλις 8 ἀνταποκρίσεις κατ'
ἔτος δύναται νὰ ἀνταλλαγῶ-
σιν, ἡ δὲ καταστροφὴ δὲν θὰ
μᾶς περιμένῃ ἕως τότε. Ἀλλὰ,
τέλος πάντων καὶ τούτο ἀν' ἡτο
δυνατὸν νὰ γείνη, δὲν δυνάμεθα
πλέον νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸ περὶ
πρεσβείας σχέδιον, διότι τούτο
ἔλαβε πλέον σάρκα καὶ ὄστα ἐ-
νώπιον ὁλοκληροῦ τοῦ πληθυσμοῦ
τῆς νήσου καὶ ἐνοχοὶ ποδοσῆται
πρὸς τὴν ἀπαιτήσιν νὰ καταστήται
ἐάν καὶ πρὸς στιγμὴν μετεβάλ-
λομεν ἰδέαν.

Ἐκεῖ! ἐκεῖ πλέον αἱ ἐξηγήσεις,
ἐκεῖ αἱ παραστάσεις! Δὲν πιστεύ-
ομεν δὲ νὰ φαίνεται τούτο βα-
ρὺ εἰς τοὺς ἀρχοντας μας, διότι
τὸ χρέος μας τὸ ἐκάμαμεν. Πρὸ
τούτου ἐξηγητήσαμεν πᾶν ἄλλο
μέσον. Τούτο μόνον μᾶς ἔμεινε
πλέον καὶ δὲν θὰ ἐγκαταλειφθῇ
πρὸ οὐδενὸς ἀναχαιτιστικοῦ ἐπι-
χειρήματος καὶ δὲν θὰ κωλυθῇ
ὕπ' οὐδενὸς παρεμπόπτοντος ἐμ-
ποδίου.

Ἐκεῖ! νὰ μάθῃ ἡ σεπτὴ Ἀ-
νασσα ὅτι μετὰ τῶν ἀδαμάν-
των τοῦ στέμματός τῆς ὑπάρχει
τις ἀμαυρὸς καὶ ἐγκαταλειμ-
μένος ἐνῷ ἀρκεῖ ἡ θέλησις τῆς διὰ
ν' ἀναλάβῃ καὶ σπινθηρίσῃ. Ἐ-
κεῖ! νὰ μάθῃ τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος ὅτι
ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς περιβαλλούσης
τὴν γῆνην σφαῖραν ἀγγλικῆς χρυσεῆς
ἀλύσεως ὑπάρχει κριτικὸς τις, ἐτοι-
μόθραυστος, δεόμενος συντόνου
προσοχῆς. Ἐκεῖ! νὰ μάθῃ τὸ ἀγ-
γλικὸν κοινὸν ὅτι μία ὑπὸ τὴν
κατοχὴν τοῦ οἰκία εἶνε ὡς μὴ
ὄφελον ἐτοιμόρροπος νὰ μάθῃ
ἡ Βουλὴ, οἱ συντηρητικοὶ καὶ οἱ
ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ, ὁ
τύπος, ἁλαδὸς, τὸ δαιμόν τῆς θέσε-

ως μας. Η πρεσβεία θα πά-
ρη μόνον και παραδώση πι-
στην την εικόνα της νήτου εις τας
Βουλὰς, εις τούς Βουλευτάς, εις
τὸν τύπον, εις τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος.
Τοῦτο μόνον ἀρκεῖ.

Ἀλλὰ πότε; Περὶ τούτου μὰς
ἐφώτισε λίαν ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ὑ-
πουργοῦ. Ἐάν ἦτο δυνατόν να
γείνη, ὡς ὁ Ὑπουργὸς γράφει,
τὸν Νοεμβρίου, ἦτο λίαν καλὸν,
ἀλλὰ πῶς εἶνε δυνατόν ἐν τῷ
μέσῳ τοῦ χειμῶνος να ταξειδεύ-
σωσιν οἱ ἄνθρωποι τόσην θάλασ-
σαν και να μεταβῶσι, χωρὶς να πά-
θωσιν, ἀπὸ μεσημβρινοῦ κλίμα-
τος εις βόρειον και ψυχρόν;
Πιθανόν τινες ἐνεκα τούτου να
παραιτηθῶσι και δὲν ἐννοοῦμεν
να παραιτηθῆ κανεὶς. Λίαν λοι-
πὸν κατάλληλος ἐποχὴ εἶνε, ὡς
πολλοὶ ἐξέφρασαν, ὁ Σεπτέμβρι-
ος, καὶ ἐννοεῖται ὅτι ἡ πρε-
σβεία θα δαπανήσῃ ἐκεῖ και ἐν
μέγα μέρος τοῦ Νοεμβρίου ἢ
και ὄλον ἴσως τὸν μῆνα τούτον,
καθ' ὃν ἀσύντονος προσοχὴ θα
παρείχετο εις τὰς παραστάσεις
τῆς πρεσβείας, ὡς φησιν ὁ Ὑ-
πουργὸς και εὐχόμεθα ἡμεῖς.

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ
(συνέχεια).

Παρὰ τοῖς χωρικοῖς, τοῖς ἀγραμ-
μάτοις χριστιανοῖς, τὸ θρησκευτικὸν
αἰσθημα συγκρατεῖται δυστυχῶς ὑπὸ
μόνων τῶν ἐκκλησιαστικῶν και θρη-
σκευτικῶν ἐξωτερικῶν τύπων και δι-
ατάξεων.

Τί λοιπὸν πράττουσιν ἡ φυλάττουσιν
οἱ διδάσκαλοι τῶν χωριῶν, συντεῖνον
εις τὴν διατήρησιν τῶν τοιούτων τύ-
πων, ἀφ' οὐδὲν πράττουσι πρὸς ἐ-
δραίωσιν τούτων; Σπάνιοι εἶνε οἱ δι-
δάσκαλοι οἱ συγχάζοντες εις τὰς Ἐκ-
κλησίας, σπανιώτεροι δὲ εἶνε ἐκεῖνοι
οἱ ὁποῖοι δὲν περιφρονοῦν και μάλιχα
δημοσίᾳ, τὰς διαφόρους ἀλλὰς ἐκ-
κλησιαστικὰς διατάξεις, ὅσον τὰς περὶ
νηστίας κλ. Αὐτὰ και μόνον τὰ δύο, ὑ-
πὸ τῶν γραμματισμένων διδόμε-
να παραδείγματα, εἶνε ἱκανὰ να διασα-
λεύσωσιν τὰς ἀθεμελιώτους, ὡς ἐκ τῆς
ἐλλείψεως θρησκευτικῆς διδασκαλίας,
θρησκευτικὰς ιδέας τῶν χωρικῶν. Ἰ-
δοὺ πῶς θετικῶς, και ἐν ἀγνοίᾳ μά-
λιχα πολλάκις τοῦ προσγεινομένου κα-
κοῦ γίνονται παρὰίτιοι πολλοὶ διδά-
σκαλοι τῆς ψυχρότητος και ἀδιαφορί-
ας πρὸς τὰς χριστιανικὰς ἀρχὰς και, ἐ-
πομένως, τῆς διασαλεύσεως τῆς ἠθι-
κῆς, διότι μετὰ τῶν μικρῶν τούτων
και ἀσημάντων ὁ λαὸς συνδέει τὰ βα-
ρύτερα τοῦ νόμου. Ὅταν τούτο δὲν

ἦνε τίποτε, θὰ πῆ ὅτι δὲν εἶνε τίποτε,
οὐδὲ ἐκεῖνο, οὐδὲ τ' ἄλλο» οὕτω σκέ-
πεται πάντοτε ὁ λαός.

Και εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν τοῦλά-
χιτον οἱ τοιοῦτοι διδάσκαλοι ἐφρόντι-
ζον ἢ και, ἔχοντες τὴν καλὴν διαθέσιν,
ἐν ἡδύνατον να πείσωσι τὸν ἀγράμ-
ματον ἔθλον, ὅτι μερικὰ ἐκκλησια-
στικὰ διατάξεις ὡς αἱ περὶ νηστει-
ας κλ. δὲν εἶνε δόγματα θρησκεί-
ας, και ὅτι ἐπομένως ἐνεκα τῶν
περιστάσεων καθ' ἃς ζῶμεν σήμερον,
δυνατὰ τις να παραβῆ τοιαύτας τινας,
χωρὶς τὸ παράπαν να θεωρηθῆ ὡς
παραβάτης τῶν ἐντολῶν τῆς θρησκεί-
ας. Ἄλλ' οὔτε τούτο δὲν γίνεται δι-
συχῶς. Καθ' ὅλην τὴν νῆσον πέντε μό-
νον ἐκ τῶν 220 διδασκάλων ἐπεχει-
ρησαν ν' ἀναπτύσωσι κατὰ τὰς Κυ-
ριακὰς και ἐσρτάς ἀντὶ τοῦ «κοινω-
κοῦ» τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, και
αὐτοὶ οὐχὶ τακτικῶς. Ἰδοὺ πῶς ἀρη-
τικῶς και ἐν γνώσει τοῦ ἀδικήματος
μένει ὁ λαὸς ἀκατήχητος, ἀπαιδαγω-
γητός και ἀδίδακτος.

Οἱ φίλοι τῶν χωριῶν διδάσκαλοι
δὲν ἐξετίμησαν δεόντως τὴν θέσιν των,
οὐδ' ἐσκέφθησαν ὅτι ἔχουσιν ἀνώτερα
τῶν διδασκάλων τῶν πόλεων καθή-
κοντα. Ὅτι κύριος σκοπὸς τῆς διδ-
σκαλίας των εἶνε ἡ μόρφωσις τέκνων
τε και γονέων και οὐχὶ ἡ ἐξηγῆ τῶν
γραμμάτων διδασκαλία. Ὅτι οὐφείλου-
σι διὰ τῆς προσηθείας των και καλοῦ
τρόπου να προσελκύωσι τὴν ἀγάπην
τῶν χωρικῶν και τὸ σέβας και οὐχὶ
τὴν περιφρόνησιν και τὸ μῖσος διὰ τῆς
ἀλαζονείας και ἀγερῶχου τρόπου και
περιφρονητικῶς πρὸς αὐτοὺς ὑφους των.
Κατ' ἐμὲ, οἱ διδάσκαλοι κατὰ μέγα
μέρος παταῖον, διὰ να μιμῶσι τὰ σχολ-
λεῖα πολλοὶ χωρικοὶ, και να μὴ σέλ-
λωσιν εις αὐτὰ τὰ τέκνα των. Ὅπου
ὁ διδάσκαλος ἐννοεῖ καλῶς τὴν θέσιν
του και ἐκπληροῖ ἀνελλιπῶς τὰ κα-
θήκοντά του, ἐκεῖ δὲν εἶνε δυνατόν να
ὑπάρχη ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ γράμματα
και εἰρήνη και ὁμόνοια μεταξὺ τῶν
χωρικῶν. Τί δὲν κατορθοῖ ὁ καλὸς
τρόπος και ἡ καλὴ θέλησις;

Πολλοὶ διδάσκαλοι διὰ να ἀποδεί-
ξωσι πολυμάθειαν εις τοὺς χωρικοὺς,
προσπαθοῦν να ὁμιλῶσι τὴν γλώσσαν
εις βαθμὸν δυσκατάληπτον ἐκείνοις.
καθηγόμενοι οὕτω οἱ γελοιωδέστατοι
σχολαστικοὶ «Ἀγάγετέ μου ὡς ἂ τίκτηιδρ-
νις»-τί εἶπε διδάσκαλε;- Χμ! κύταξε
τοὺς χωριῆτες να μὴ καταλαμβάνουν,
φέρετέ μου βρε' χωριῆτες αὐγά.-«Προ-
σενέγκατέ μου ὕδωρ πηγαῖον».—Τί
θέλεις δάσκαλε;- Νερὸν τῆς βρύτης
βρε' ἀγράμματοι.—Τοιαῦτα και πα-
ραπλήσια πλεῖσθ' ὅσα ἔχω συνειλε-
γμένα, ἀλλ' ἀρκοῦσι πιεσέω τ' ἀνωτέρω
πρὸς ἐντελὴ κατάληψιν τοῦ παιδοῦ τῶν
τοιούτων διδασκάλων. Ἀρῖνω ἀκόμη
ἐκείνους, οἵτινες, διαπλεγόμενοι, ὑπὸ

τοῦ πόθου τοῦ να δείξωσι σοφίαν και
ὑπεροχὴν και μὴ εὐρίσκοντες ποῦ να
ξεθυμάνωσι, πρῶτον ὁμιλοῦσι πε-
ρὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς φίλος πρὸς φίλον, ἐ-
πειτα συζητοῦσι μετ' αὐτοῦ, και κατό-
πιν διότι δὲν δύναται ἐκεῖνος να τοὺς
ἀποστομώσῃ, τὸν ἀποκηρύττουσι και
δὴ καὶ δὴ δημοσίᾳ, διότι εις τούτο ἐγκρα-
τὸ ζήτημα. Ναὶ δυστυχῶς. Ἐχομεν και
τοιούτους, τῶν ὁποίων ἡ ἀνοησία φθά-
νει μέγχι τοιούτου βαθμοῦ.

Ἰδοὺ, κατ' ἐμὲ, τὰ αἰτία, διὰ τὰ ὁποῖα
οὔτε παρὰ τοῖς χωρικοῖς ἐνεργετεύθη ὁ
πρὸς τὰ γράμματα οὔτε πρόδοσι
γίνονται. Τί λοιπὸν εἶνε ἀνάγκη ἀπα-
ραιτήτος να γείνη πρὸς ταχεῖαν ὅσον
τὸ δυνατόν ἐπανάρθωσιν τῶν πραγμά-
των και ὑποσκήψιν τοῦ ὑπὸ τοιούτου
ἔργου ἀρξάμενου καταρρέειν ἠθικοῦ
και πνευματικοῦ οἰκοδομήματος: Τοῦ-
το ἔρχομαι ἤδη να εἶπω. ΧΡ.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατόπιν τῆς ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀ-
ρμωστοῦ γνωστοποιήσεως τῆς ἐπι-
στολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ, οὐδε-
μία εἰσέτι σύσκεψις ἔλαβε χώραν
μεταξὺ τῶν τῆν Πρεσβείαν ἢ τὴν
Ἐπιτροπὴν ἀποτελούντων, ἐνῶ
εἶνε ἤδη ἀναγκαιοτάτη μία τοι-
αύτη ἀπὸ κοινοῦ συνεννόησις, δι-
ότι πολλά εἰσι τὰ χρήζοντα ἐξη-
γήσεων και περὶ πολλῶν εἶνε ἀ-
νάγκη να λειφθῆ ἡ δέουσα πρό-
νοια και φροντίς. Μήπως πρόκει-
ται να μὰς ἐναγκαλισθῶσι και πά-
λιν αἱ ἀδελφαὶ μας Νάρκη και
Ἀδράνεια; Ἄς ἴδωμεν.

Σήμερον εἶχομεν ἐνταῦθα ἀ-
πὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς χθὲς, ἀ-
ληθὲς χαρμὰσι. Ὁ μετριῶς σφο-
δρὸς ἀνεμος ἐξέρχεται αὐτὸ τοῦ-
το ἐκ καιομένης καμίνου. Δὲν
τολμᾷ τις να ἐξέλθῃ διότι αἰ-
σθάνεται καιομένας τὰς βλεφα-
ρίδας του. Αἱ γωνίαι, τὰς ὁποι-
ας ἀπεστρεφόμεθα ὡς θερμὰς,
σήμερον ἦσαν προσφιλεῖς διότι ἦ-
σαν ὁρσερώτεροι παντὸς ἄλλου
μέρους εὐαέρου. Μέγχι πρὸ 3 ἡ-
μερῶν δὲν ἠσθάνθημεν μεγάλας
ζέστας, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἀκρι-
βά θα ἀγοράσωμεν τὰς ἀπὸ
τοῦδε και ἐφεξῆς ἡμέρας.

Ἡ ἀξιότ. Ἐπιτροπὴ τῆς ἐκ-
κλησίας Ἀγίας Νάπας τῆς πόλε-
ως μὰς συνεισέφερον ἐκ τοῦ τα-
μείου τῆς Ἐκκλ. διὰ τὰς δαπάνας
τῆς Πρεσβείας 25 λίρας, ἡ δὲ τῆς
Καθολικῆς λίρ. 12 σ. 10.

Ἐγνώσθη ὅτι οἱ ὑπὸ τὴν ὀ-
δηγίαν τοῦ δραστηρίου ἀστυνό-
μου κ. Ὀγγλεῦ καταδιώκοντες
τὸν δραπέτην και τραμερόν λη-
στήν Χασάν Πουλλῆν ἐπιυροβό-
λησαν κατὰ λάθος ἐναντίον ζα-
πτιῆ ὃν και ἐφόνευσαν. Τὸ γεγο-
νὸς τούτο ἔχει κατὰ τὰς εἰδή-
σεις ἃς ἔχομεν ὡς ἐξῆς:

Πληροφορηθεὶς ὁ κ. Ὀγγλεῦ περὶ
τοῦ ἐντὸς τοῦ ὁδοῦ μέρους, ὅπου
ἐσύχναζεν ὁ ρηθεὶς δραπέτης, πα-
ρέλαβε μίαν νύκτα ζαπτιέδες
τινας, οὗς ἐτοποθέτησεν ἀλῆγον
μακρὰν τοῦ μέρους και διέταξεν
αὐτοὺς οὔτε να ὁμιλήσωσι κα-
θόλου οὔτε σιγάρον ν' ἀνάψωσιν.
Ἐἷς τούτων, ὁ φονευθεὶς, ἀπε-
μακρύνθη λάθρα τῶν λοιπῶν
συντρόφων του, μετ' ὀλίγον δὲ
ἐθεάθη πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἀνέ-
μενον οὔτοι να ἴδωσι τὸν δρα-
πέτην. Νομίσαντες δὲ ὅτι ἦτο
πράγματι ὁ δραπέτης, τὸν διέ-
τάξαν τρεῖς να σταθῆ, ἀλλ' ἐκεῖ-
νος, εἴτε ἠγνόει ὅτι πρὸς αὐτὸν
ἀπετεινοντο οἱ σύντροφοὶ του, εἴτε
ἄλλος λόγος ὑπῆρχε, δὲν ἀπήν-
τησεν ἀλλ' οὔτε ἐστάθη, μετὰ
δὲ τὴν τρίτην διαταγὴν ἐπιυρο-
βολήθη και ἔπεσε νεκρός. Ἡ ὑ-
πόθεσις ἠνέχθη εἰς τὸ δικαστήριον
και παρεπέμφθη εἰς τὸ καιουρ-
γιοδικεῖον, ἀλλὰ πιστεύεται ὅτι
δὲν θα θεωρηθῶσιν ἐνοχοὶ οἱ κατ'
αὐτοῦ πυροβολήσαντες.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον δοὺς
ἐν Ἀθήναις τὰς νενομισμένας τε-
λειωτικὰς ἐξετάσεις ὁ κ. Ἀριστ.
Κ. Πηλαβάκης ὁ πρὸ διςτίας ἡ-
δὴ πεμφθεὶς ἐντεῦθεν ὅπως φαί-
τησῃ εἰς τὸ διδασκαλεῖον και δι-
δαχθῆ τὴν νέαν μεθόδον, ἐκπύ-
ρη διδασκαλίας τοῦ νέου τούτου
συστήματος πρῶτοβάθμιος.
Συγχαίρομεν αὐτῷ ἀπὸ μέσης
καρδίας.

Ὁ κ. Ἀριστόδημος ἀφικνεῖ-
ται ἐνταῦθα μετὰ ἓνα περίπου
μῆνα, οὕτω δὲ και ἡ Λεμησσός,
χάρις εις τοὺς ἀξιοτ. κ. κ. Γ. Δ.
Κακαθύμην και Ν. Θ. Ρωσιδῆν,
ἀποκτᾷ ἓνα και πρῶτοβά-
θμιον μάλιστα διδασκαλὸν τῆς
νέας μεθόδου.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυρι-
ακῆς ἀρξάμενοι, ἐπερατώθησαν
σήμερον και αἱ ἐξετάσεις τοῦ
Παρθεναγωγείου τῆς πόλεως
μὰς, διευθυνομένου ὡς γνωστὸν,
ὑπὸ τῶν δύο ἀδελφῶν, τῆς κ.
Ἀριάδνης Λοῖζου, τελειοφοίτου

και βραβειοφόρου του Αρσακείου, πρώτον ήδη έτος διδάχτης, και της κ. Πολυξένης Λοϊζιάδος, της πολλά ήδη έτη διευθυνούσης το ήμετερον Παρθενάγωγείον. Δια βραχείας προσλαλιάς της ή κ. Αριάδνης Λοϊζίου εξέθετο τα κατὰ την σχολήν, υποδείχασα τα δέοντα ειπέτι γενέσθαι προς εντελεστέραν της σχολής λειτουργίαν. Κατόπιν ώραία ποιημάτια άπηγγέλθησαν παρά μικρών κορασιών, μεθ' ά ήρξάντο αι εξέτασεις, των όποιων τα αποτελέσματα ήσαν άληθώς λίαν ευχάριστα.

* *

Αύριον άρχόμεθα των κατὰ την άλληλοδιδασκτικήν σχολήν Αργίας Νάπας εξέτασεων, άς δά διαδεχθώσιν αι της Σχολής Καβολικής. Παρακαλούνται πάντες να τιμήσωσιν αυτάς διά της παρουσίας των.

ΑΦΙΞΙΣ ΠΑΟΙΩΝ.

1. Γολέττα έλληνική «Θέμις» 88000 άκ. άβυστον. 1. Βραζέζικα «Μαυρούκα» με ζυλείαν από Ανατολήν. 1. «Ευαγγελίστρια» από Καστελλόριζον με ζυλείαν. 1. Αυστριακόν άτμόπλοον «Διάνη» εκ Σμόρνης με 236 κώλα διαφόρους πραγματείας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ.

«Αγ. Νικόλαος» δι' Αλεξάνδρ. με όνους ξίδια και χρυσόπια.—2. Βραζέζικα δι' Ανατολήν.

—2—

Λευκωσία τη 30]12 Ιουλίου 1888.

Την παρελθούσαν Κυριακήν ενώπιον της Α Μακκρηότητος εγένοντο αι εξέτασεις της άνωτέρας τάξεως του Έλληνικού σχολείου. Το άποτέλεσμα υπήρξεν ευάρεστον.

Περί ώραν 4ην μ. μ. συνελεύσασιν εν τη Αρχιεπισκοπή αι διάφοροι αντιπροσωπεΐαι των εκκλησιών, προέδρησαν εις έκλογήν Επιτροπής σχολείων (διαχειριστικής) ως και έτέρας Συμβουλευτικής όνομαζομένης, άφου προηγουμένως άνεγνωσθη ή έκθεσις της επί τούτω κατὰ την προαρελθούσαν έκλεχθείσης εξέλεγκτικής Επιτροπής, ποιήσασης μικράς περιοπισίας των μισθών άπάντων των διδασκάλων, καταργήσασης του δφο διδασκαλούς των δύο τμημάτων της πρώτης τάξεως του Έλληνικού, επιθεωρήσασης τον κανονισμόν και εύρούσασης τόν άσφύγιον και μικρόν τι περίσσευμα διά διαφόρους των Σχολείων άνάγκας.

Η πόλις διηρέθη εις δύο στρατόπεδα τα ήτιήεν τώρα δέν έννοεί να δώσω ούτε δεκάρα εις τα Σχολεία, σκέπτεται δε μάλιστα να καταρτίσθι ιδιαιτερον. Έάν ή Φινερωμένη και άλλαι ένορία δέν δώσωσι την έτησίαν συνδρομήν των προς τα Δημόσια Σχολεία, βεβαίωτατα θα κλειώσιν έξέτος.

Έτερον πάλιν σπουδαίον ζήτημα, έπερ νυν έπισημαίει την πόλιν εινε τα Δημαρχιακά ώρίθη ως ήμέρα έκλογής Δημοτικών Συμβούλων ή 30 τρέχοντος. Συνδιαμοί επί συνδιασμών, πρεχάματα επί πρεχάτων. Και ένταύθα αι αύται δύο μερίδες. Η μία θέλει τον ένα ή δ' έτέρα τον δέ. Ούχ' ήττον δέν διενοώσαν εισέτι τα προγράμματα των. Πλεί-

στοι έσαι δά έκτεθώσιν. Έθωμεν πάλιν δά έξέλιθι καθαρός. Τοιαύτα τα Λευκωσιάτικα.

—0—

Αυτόθεν (καθυστερήματα). Τών του παρθενάγωγείου της πόλεως μας εξέτασεων, τα άποτελέσματα ήσαν λίαν ευχάριστα, παραστάντων, εις αυτάς της Α. Μ. του Αρχιεπισκ. του Οικονόμου Κύρκου κ. Επιφανίου, της Επιτροπής των σχολείων και πολλών κυριών και κυριών. Κακίστον έμως σύστημα τό περικυκλούν τό γυμνασίον φύλον της εξέταζομένης μαθητριάς εν στενοτάτω και άδιάρρηκτω κύκλω. Μίτην προσπαθώσιν να πλησιάσωσιν, πολλοί ούδέν κατώρθωσαν και άπήλθον.

Την Τρίτην εγένοντο και του Δημοτικού Σχολείου Αγ. Σάββα αι εξέτασεις ενώπιον της Α. Μακκρηότητος και του πανοσιολ. Αρχιεπισκόπου, άρχόμενοι από της πέμπτης τάξεως διότι, ως γνωστόν ή εις τό έλληνικόν μεταηρωσμένη εξέτασθήσεται κατὰ Σεπτέμβριον. Ωμίλησε πρώτος ή κ. Μ. Βακρηόζιδης κατόπιν δε ή νεομεθοδιστής κ. Χαρ. Παπαδόπουλος έκτενέστερον, περιγράφας την άθλιότητα των σχολείων και συστήσας ταχείαν πρόνοιαν περί τούτων. Αι εξέτασεις ήρξάντο διά ώραίων ποιημάτων άπηγγεθέντων υπό μικρών μαθητών, ιδίως δε τό πρώτον άπηγγεθέν υπό των παιδων Δημοσθένους Σεβέρη και Δημοσθ. Θ. Σταυρινίδου δι' ώραίας άπηγγελίας, ένθεουσίας άπαντες. Έξετάσθησαν και άπήνησαν άριστα οι παίδες εις την Ιεράν Ιστορίαν, Αθροπολογίαν, Φυσικήν, Γεωγραφίαν, Αριθμητικήν. Μέγας όφείλεται έπαίνοις τοίς διευθύνουσι την σχολήν ταύτην, κ. κ. Μ. Βακρηόζιδη και Χ. Παπαδοπούλω διά τους άρήτους κόπους των, όστινες και διά συδραμών κατώρθωσαν να προμηθεύωσιν άναγκαία όργανα Έκ της έσπερίας όσον όφθαλμών κεφαλήν κλ. προς έντελή κατάληψιν των σχετικών μαθημάτων. Δυνάμεθα τέλας να κυνηθώμεν ότι έχομεν εν Λευκωσία έν πλήρες δημοτικόν Σχολείον.

—0—

Έκ Λάρνακος.—Άγνοούμεν διά τίνα λόγον ή Αστυνομία μας την έσπέραν της ά τρέχοντος ήδουλήθη να καταργήσθι διά πεζών τε και ίππέων χωροφυλάκων έθιμον προκατακλισμαίων, τό άνάπτειν δηλ. πυράς, και τούτο καθ' ήν στιγμήν εξέτελείτο τό έθιμον τούτο. Άγνοούμεν διατί δέν προσιδοποίησε την ευχαριστήσιν της ταύτην του να καταργήσθι τό έθιμον, διά να τελεσθθι τουλάχιστον λαμπρότερον και έπισημότερον, άνάλογον της ύψηλής επιθυμίας, διότι τα τοιαύτα ούκ άζία ούδεμίαν έχουσιν ίσχύν άπέναντι έθών και έθιμών, τα όποια και αύτη ή Σ. Αναστα διά της πρώτης εκ τη νήσφ προκηρύξεως της ύπέσχετο να σεασθθ. Έθιμον συνδεσμένον μετά της θρησκείας, —διότι ή πυρά, τό φώς, εινε σύμβολον της κατὰ την νύκτα εκείνην συλληψέως του Προδρόμου, του προαγγέλου του φωτός, του Έωσφόρου, του προδρόμου του Ηλίου του τα άνερήματα καθαίροντος πυρί—δέν καταργείται ούτως εύκόλως, και γνώτωσαν τούτο οι άρχοντες μας.

Έξετάσεις των Δημοτικών σχολείων Αγ. Λαζάρου έλαβον χώραν χθές Κυριακήν περί την 9ην πρωινήν ώραν καθ' ήν ή νεομεθοδιστής διδάσκαλος κ. Γ. Λιαούτζης άπήγγειλε σύντομον προσλαλίαν, άφορώσαν την σύστασιν Νηπιαγωγείου, ίνα λειτουργή τακτικότερον τό σχολείον, κατέρρινε δε και τους παλαιομεθοδιστάς συναδέλφους του, επί ψυττακισμώ (αυτό δά ήτο πάρα πολύ) και έπέρανε αυτήν διά της έκθέσεως των κατὰ τό σχολικόν έτος διδασθέντων μαθημάτων, έπειτα πρέσβησαν εις την εξέτασιν κατὰ τον νεομεθοδικόν

τρόπον, λίαν εύκόλονοντα τους μαθητάς εις την άπάντησιν.

Επί του ανθρωπολογικού ζήτηματος, κύριος τις των παρεισκό ένων, ακολουθών τάς έρωτήσεις άς έκαμινεν ή διδάσκαλος, έταξε και ούτος μίαν έρώτησιν εις τον μαθητήν, «τί γίνεται ή εν τώ στομάχω άπεχύλωσις; και έπερίμενε την άπάντησιν, ή δέ μαθητής έσιώπη, και ή διδάσκαλος του άπήνησεν εις τον έρωτήσαντα δι' ύψους λίαν άποτόμου ότι αι τοιαύται έρωτήσεις γίνονται υπό των έπιστημόνων μόνον ως ύψηλαί. Εις ταύτα ή Κύριος έσιώπησε θεωρήσας περιτήν πόσαν άπάντησιν προς τον διδάσκαλον, ζοτις ήδύνατο να μεταχειρισθθ εύσχημότερον ύφος.

Τό αποτέλεσμα τέλος των εξέτασεων, ήτο άρεστον καθότι οι μαθηταί ήσαν καλώς μελετημένοι εις όσα ήρωτάντο.

«Έρχελας».

—0—

Την κάτωθι έπιστολήν εξ Ατρομερίτου καταχωρίζομεν ευχαρίσως, καθότι ούδδ να άκούσωμεν ούδδ να πιεεύσωμεν θέλομεν ότι εύρέθη χωρίον, όπερ ήρνήθη τον έρανόν του διά τον μελετώμενον σκοπόν. Παρατηρούμεν δε τώ πρώτω έπισείλαντι ήμιν ότι πρώτος έκείνος ώφειλε και να έπανορθώσθι όσα έγραψεν, άγγέλλων ήμιν ότι και τό χωρίον τούτο συνέδραμε και δή και γενναίως.

Ατρομερίτης τη 20 Ιουνίου 1888.

Κύριε Συντάκτα!

Έν τώ ύπ' αριθμόν 179 της έπίτιμου ύμών έφημερ. φύλλω άνεγνώμεν διατριβήν καθ' ήμών, εκ Κατοκπιός, δι' ής ή Κ. διατριβεγράφος καταήγορει του χωρίου ήμών, ότι μόνον αυτό εξ όλών των χωριών της Κύπρου δέν συνεσέφερε τον δδολόν του, χάριν του έπιδικωόμενου σκοπού

Προς άπάντησιν λέγομεν, Κ. Συντάκτα, ότι ούχί διότι εύρισκόμεθα μακράν του πολιτισμού, και κατὰ συνέπειαν δέν δυνάμεθα να έννοήσωμεν τό ύψος του σκοπού δέν συνεισφέρομεν, άλλ' ότι οι εισπράττοντες τάς συνεισφοράς άφίκοντο περι δελήν, και δέν ήδυνήθημεν να εύρωμεν τους χωρικούς διότι εν αυτῃ τη ώρα τοιαύτης έποχής, άπέρχονται οι χωρικοί άλλοι μόν εις τα ποσάνια των, άλλοι δε εις τα ζώα των.

Τούτου ένεκα οι των έράνων συλλέκται άπήλθον εις του χωρίου μας άληθώς κενάς χερσίν. Ότε έμως εύρέθημεν όλοι οι χωρικοί, και είπεν ήμιν ή διδάσκαλος μας, ότι δέον να συνεισφέρη έκαστος ή, τι δύνάται—διά την εις Λονδίον μεταβησμένην πρεσβείαν, άπαντες συνεισπέρομεν—συνηθορήσθη δε άμέσως τό ποσόν λιρών 2 σελ. 10, όπερ έστειλάμεν διά του κ. Χριστοφή Δημαυρή εις τον εισπράξετα τάς του διαμεριότητός μας συνεισφοράς Κον Ιωάννην Θεοδότου.

Έκλιπαρούμεν όθεν τον εκ Κατοκπιός διατριβεγράφον να παύσθι του λοιπού των καθ' ήμών καταργιών του, διότι έσον και άν καθυστερώμεν παντός Κυρίου, και συνεπώς ούδδ προς αυτον δυνάμεθα παραβληθῆναι, ούχ' ήττον έμως έίμεθα εις θέσιν να γνωρισώμεν τό σπουδαίον της περιστάσεως, διότι συμπάσομεν και ήμεϊς.

Είς χωρικός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδίον, 5.—Αι άγγλικαί έφημερίδες λίαν άρησυχούσιν επί τη προσδοκία συνεννοήσεως μετα-

ξύ της Ρωσσίας και της Γερμανίας Φοβοῦνται μη ή συνεννόησις αυτη ή επιβληθή: τη Αυστρία και εις τα εν Ανατολή άγγλικά συμφύρονα.

Λονδίον, 3.—Τα τηλεγραφήματα των άγγλικών έφημερίδων δέν άγγέλλουσιν εισέτι μετά βεβαιότητος τό εις Πετρούπολιν ταξείδιον Γουλιέλμου του Β'. Έν τούτοις ή θαλαμιγός «Χοενζόλλερν» παρασκευάζεται εν Κιελ, έπως ποιήσθι ένδεχομένως τό ταξείδιον.

Βερολίον, 29.—Η «Ημεριδά», πορά τάς διαβεβαιώσεως πλείστων έφημερίδων ότι ή στέφισ του αυτοκράτορος γενήσεται τη 18 όκτωβρίου εν Κένιςθερ, άναγγέλλει ότι ή Γουλιέλμος ή Β' δέν θέλει στεφθῆ, άλλ' ακολουθών τό παράδειγμα του πάππου του θέλει θέσει ή ίδιος τό στέμμα επί της κεφαλής του και επί της αυτοκρατείας.

Βερολίον, 29.—Η άγγλική έφημερις «Truth» πειθει ότι ή αυτοκράτειρα Βικτωρία μετά των τριών θυγατέρων αυτης θέλει διέλθει τό φθινόπωρον εν Σκωτία εν τώ ανακτόρω Αμπεργκελδ. Έπίσης λέγεται ότι ή γάμος της πριγκηπίσσης Βικτωρίας μετά του πριγκηπότος Αλεξάνδρου Βάττεμπεργ, έορτασθήσεται εν Αγγλία, άλλ' ή είδησις αυτη χρήζει βεβαιώσεως.

Αι ρωσικαί έφημερίδες άγγέλλουσι την εις Οδησόν άφιξιν ενός τερέως και ενός διακόνου Αθυσσινών, άποστελλομένων υπό του Νέγον όπως παριστώσιν εν τώ πανηγυρισμώ της έννεακωσισσής επετερίδος της εις τον χριστιανισμόν πρόσελεύσεως των Ρώσων. Οι δύο ούτοι εκκλησιαστικοί, ών εις όμιλή εύχεσως την ρωσικήν, έπισκεφθήσονται πρό της ενάρξεως των έορτών τούτων την Πετρούπολιν.

Ρώμη, 4.—Τα οικονομικά μέτρα του κ. Μαλιάρη συζητούνται εν τη Γερουσία. Ο ύπουργός των οικονομικών προβλέπει έλλειμα εκ 30,000,000, φρ.

Λονδίον, 25.—Οι «Καιροι» δημοσιεύουσι τηλεγράφημα εκ Κ)λεως λέγον, ότι κατὰ τάς κυκλοφορούσας φήμας ή Ρωσία θέλει προσκαλέσει τάς υπαγραψάσας την συνθήκην του Βερολίου δυνάμεις να προσκαλέσωσι την Βουλγαρίαν να συμμορφωθῆ προς τάς διατάξεις της ειρημένης συνθήκης

Βερολίον, 29.—Η «Εθνική Έφημερις» φρονεί ότι ή συνέντευξις του αυτοκράτορος μετά του Τσάρου γενήσεται πιθανώς μεταξυ της 10 και 15 Ιουλίου, άλλ' δέν γνωρίζουσιν ούδεμίαν λεπτομέρειαν ως προς την προσεχή ταύτην συνέντευξιν.

Βερολίον, 30.—Κατὰ την «Έφημεριδα του Φός», ή εν Λονδίω

πρεσβευτής της Ρωσίας βαρώνος Στάιλ ένεχείρισε χθές τῷ λόρδω Σαλισβουρή διακοίνωσιν τῆς κν-θερνήσεώς του, περιέχουσαν νέας προτάσεις πρὸς διακανονίσεως τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος.

— Ἰδοὺ τί ἀνηγοῦνται ἐν Βερολί-νῳ ἐν τοῖς καλῶς πληροφορημέ-νοις κύκλοις, περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ γάμου μεταξὺ τοῦ ἑλληνοσ διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ μιᾶς πριγκηπέσσης γερμανίδος:

Εἶχε γίνει λόγος τὸν παρελθ. Μάρτιον περὶ τινος σχεδίου γάμου μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς πριγκηπέσσης Σοφίης τῆς Πρωσσίας. Καὶ τὸ σχέδιον τοῦτο ὑπῆρξε πραγ-ματικῶς, ἀλλ' ὑπῆρξε μόνον εἰς τὸ ἐν τῶν μερῶν—παρὰ τῆ αὐτο-κρατεῖρα Βικτωρία. Ἄλλ' ὁ νέος πριγκηψ φαίνεται ὅτι ἔχει ἐστρα-μμένα τὰ βλέμματά του ἄλλοχθ.

Λέγεται, ὅτι ἐρᾶται σφοδρῶς τῆς νεωτάτης θυγατρὸς τοῦ μεγάλου δούκῃ τῆς Ἑσθῆς Ἀλίκης, γεν-νηθεῖσης τὴν 6ην Ἰουρίου 1872. Ὁ πριγκηψ Κωνσταντίνος διήλ-θεν ἐπανειλημμένως ἡμέρας πολ-λὰς ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Δαρμσταδῆς, πρὸς μεγίστην λύπην τῆς αὐτο-κρατεῖρας Βικτωρίας, ὡς λέγεται.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ὅλιγα περὶ τῶν χερσαίων τει-χῶν τῆς Λευκωσίας. (ἀπόσπασμα ἀνεκδότου μελέτης.)

Πῶλλαι, ἐν ὧρα σχολῆς, ἐπεσκεψάμην τὴν Λευκωσίαν καὶ ἠψάμην τῆς καταμετρή-σεως τῶν χερσαίων τειχῶν αὐτῆς, τῶν ἀρ-χαίων ἐκείνων μνημείων τῆς ἐνετικῆς κυρι-αρχίας. Ἐμμέσθως δὲ καὶ ἐγκαίρως προσα-γαγὼν εἰς πέρας τὸ ἡμέτερον ἔργον καὶ προ-τιθέμενος ἵνα ἀναγνώσῃ τὴν ἐκτενῆ μελέ-την μου ταύτην ἐν τῷ ἑ. Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ, ἀποσπῶ τίνα ἐν ὀλίγοις περὶ αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἱστο-ρικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἐποψίν.

Τὰ τεῖχη τῆς ἱστορικῆς ταύτης πόλεως τὸ πρῶτον, καθά ἱστοροῦσιν οἱ συγγραφεῖς, ἐκτί-σθησαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων Βυζαντινῶν. Αὐτο-κρατῶν ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ διετηρήθησαν μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν, οἵτινες κατεδάρισαν καὶ ἐ-σμίχρυναν αὐτά. Οἱ Ἑνετοὶ οὖν περὶ τὰ 1567 ἀπεράσαν νὰ ἀνεγείρωσι ταῦτα ἐκ βάθρων καὶ ἐνισχύωσι καλῶς, μετατεμψάμενοι ἐξ Ἑνετίας τὸν JULES SAVORNIANI, ἀνδρα ἱ-κανόν, δραστήριον καὶ ἐξοχόν περὶ τὰ τοιαῦτα, ἅτε κατὰ τὸν BRATTIANI, ὑπερτίσαντα ἐπὶ πολλῶν χρόνων παρὰ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Πρὸς ταχέαν δὲ καὶ εὐχερῆ κατασκευὴν αὐτῶν ἡ ἐπιβλήτης τῆς Ἑνετίας ἐπετόρτισε καὶ ἐπέ-

Ρώμη, 50.—Ἐνεκα τῆς ὑπε-ρασπιστικῆς, ἧς τυγχάνουσι παρὰ τῆς Γαλλίας οἱ ἐν Μασσάβα ἑλ-ληνες ἐμποροὶ, ὁ ἰταλικὸς τύπος κατηγορεῖ τῶν γάλλων ἐπὶ ἀνα-μίξει εἰς ἰταλικὰ πράγματα.

Λονδίνον, 30.—Εἰς ἀξιοματι-κὸς καὶ 6 ἄγγλοι στρατιῶται ἐ-φρονεῦθησαν ἐν Ἀφρικήσιν ὑπὸ τῶν ἐργχωρίων.

Λονδίνον, 30.—Ὁ Ποιῶφ λα-βῶν χάριν ἀπεφυλακίσθη.

Λονδίνον, 30.—Ἐνεκα τῆς σο-βαρᾶς τῶν πραγμάτων καταστά-σεως ἐν Ζουλαλάνδῃ, ἅπαι ὁ ἐν Νατάλῃ διαθεσίμος ἄγγλικὸς στρατὸς διετάχθη νὰ μεταβῇ ἐκεῖ.

Ἐπειδὴ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἀρμορᾶ ἀπὸ τῆς πρώτης προσεχοῦς Σεπτεμβρίου θὰ τεθῇ ἐν ἰ-σχύϊ ὁ «περὶ μαχαϊρῶν νόμος», δι' αὐτὸ δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὸν νόμον τοῦτον εἰς γλῶσσαν ἀπλήν πρὸς γνώ-σιν τοῦ λαοῦ.

E. BOYABER 30 Ἀπρ. 1888

Ἡ Αὐτοῦ ἐξοχότης Ὁ Μ. Ἀρμο-ρῆς καὶ ἐπὶ Κεφαλῆς Ἀρχηγὸς τῆς νήσου Κύπρου μετὴν γνώμην καὶ τὴν συναίνεσιν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβου-λίου τῆς Νήσου ἐνομοθέτησε τὰ ἐ-ξῆς:—

1. Ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1888 καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, πᾶς ὁ φέρων ἡ βα-σάλων μάχαιραν, ὅποιαν ὀρίζει τὸ κα-τωτέρω ἀρθρον 4, θὰ ἦνε ἐνοχος πα-ραβάσεως τοῦ νόμου τούτου καὶ θὰ ὑ-πόκειται εἰς πρόσμιον ὄχι περισσότερον τῆς μιᾶς λίρας, ἡ δὲ μάχαιρα θὰ δη-μεύεται.

2. Ὁ παρῶν Νόμος δὲν ἀφορᾷ

βαλε τοῖς ὀλιωτέροις τῶν εὐγενῶν Κυπρίων, ἵνα ἀνεγείρῃ ἕκαστος ἰδίᾳ δαπάνη ἐν μέρος τοῦ τεύχους καὶ ἐκ τούτου ἐλάμβανε τὸ ὄνο-μα αὐτοῦ.

Τὰ νῦν σωζόμενα τεῖχη ἠλώθησαν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν τὸ 1570 μετὰ 45 ἡμερῶν διηνε-κῆ πολιορκίαν καὶ ἠρωϊκὴν ἀντίστασιν τῶν κατοίκων. Τὰ τεῖχη ταῦτα φέρουσι σχῆμα σφαιροειδές, σχηματίζοντα σταυρὸν τινά κανο-νικὸν καὶ ὀχυροῦνται διὰ δέκα τριγωνικῶν ὀ-χυρωμάτων, ἀνοδομημένων καθ' ὠριμίαν διαστήματα, ἐξεχόντων ἢ προπεπρωμένων τῶν τευχῶν εἰς προφύλαξιν καὶ υπερασπίσιν τῶν μεταξὺ διαστημάτων αὐτῶν. Τὰ τριγωνικὰ ταῦτα ὀχυρώματα ἔχουσι στρογγύλας τὰς κα-τωτέρω αὐτῶν γωνίας καὶ ἄμα φθάσῃ τις ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὕψους τοῦ πρὸς τὸ ἐσωτερικόν τῆς πόλεως, ἀποκλίνει οὕτως ὥστε εἰς τὰς ἐχθρικές σφαιρας παρίστησιν ἀμβλείαν γωνί-αν. Τὰ τεῖχη ταῦτα καίτοι ὑπὸ ὀχυρωματικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐποψίν ἔχουσι τοιαύτην τε-χνήσεσιν κατασκευὴν, οὐκ ἦντον ὅμως εἰς ἰ-λίαν ἀσθενῆ καὶ ἥμισυ σθεναρὰ, ἅτε μὴ δυναθέντων ἀντιστῆναι ἐπὶ πολλῶν χρόνων ὡς τὰ τῆς Ἀμμοχώστου.

Τὸ ὄλον τῆς περιμέτρου τῶν χερσαίων τού-των τευχῶν τυγχάνει 4 μίλλια. Τὰ τεῖχη ταῦτα καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν αὐτῶν ἔ-χουσι τρεῖς πύλας, τὴν τῆς Ἀμμοχώστου, τῆς Πάφου καὶ τῆς Κηρυφείας· ἄλλοτε δὲ ἡ τῆς Ἀμμοχώστου ἐκαλεῖτο Ἰουλιὰ, ἡ τῆς Πά-φου, τοῦ Ἁγίου Δομενίκου, ἡ δὲ τῆς Κηρυφείας τῆς Προχωρήσεως (PROCE-

τους ὑποδηματοποιούς ἢ τοὺς κρεω-πώλας, ἢ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔκ τῆς νομίμου τέχνης ἢ ἔργου τὸ ὅποιον ἐ παγγέλλονται εἶνε ἢ ἀγκασμένοι νὰ μεταχειρίζονται χάριν τοῦ ἔργου τῶν ἢ τῆς τέχνης τῶν τοιαύτας μαχαίρας τὰς ὁποίας ὀρίζει τὸ 4 ἀρθρον. Ἐν-νοεῖται ὅμως ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς δὲν ἐπιτρέπει τὸ νὰ βασάζῃ τις τὰς τοι-αύτας μαχαίρας δι' ἄλλον τινὰ σκο-πὸν, εἰμὴ μόνον χάριν τοῦ ἔργου ἢ τῆς τέχνης του.

3. Ὁ Νόμος αὐτὸς δὲν κωλύει τινὰ τοῦ νὰ κρατῇ μαχαϊρίδιον (τσα-κί), ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρφ τὸ μαχαϊρίδι-ον τοῦτο νὰ μὴ ἦνε κατεσκευασμένον μετ' οὐδὲν τρόπον, ὥστε ἡ λεπίς του (ἡ κουρτέλλα του) νὰ στερεοποιῆται μετ' ἀνεκτικῆς ἀνισομενίας καὶ νὰ μὴν ἀνοικτῆ ὡς εἰς τὰ μαχαίρια.

4. Διὰ τοῦ νόμου τούτου μά-χαιρα ἐνοεῖται κάθε σπαθί, ἡ μα-χαίρι ἢ ἄλλο μυτερόν ὄργανον τὸ ὀ-ποιον δὲν εἶνε κατεσκευασμένον ὡς τὰ μαχαϊρίδια νὰ κλείῃ ἡ λεπίς του, καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ λεπίς εἶνε μακρύτερα ἀπὸ 3 δάκτυλα, ἡ δὲ αἰχμὴ (μύτη του) γενωτέρα τοῦ ἡμίσεως δακτύ-λου συμπεριλαμβάνονται δὲ καὶ τὰ μαχαϊρίδια ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶνε οὕτω πως κατεσκευασμένα, ὥστε ἡ λεπίς των νὰ καθίσταται διὰ τινος μέτρου στερεὰ καὶ ἀκίνητος ὡς ἡ τῶν μαχαϊρῶν.

5. Ἀντίγραφον τοῦ Νόμου τούτου θὰ τοιχοκολληθῇ εἰς κάθε πόλιν ἢ χω-ρίον, εἴκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ ἀρχίσῃ νὰ ἐ-χθῇ ἰσχύϊν.

6. Ὁ Νόμος οὗτος καλεῖται «Ὁ

ΔΙΤΟΡΙΣ). Ἐσχάτως μετὰ τὴν κατοχὴν τῆς Κύπρου ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις μετὰ τῶν πολῶν τῆς Ἀμμοχώστου καὶ Πάφου διήνοιξε καὶ ἑτέραν πόλιν, κληθεῖσαν νῦν, πρὸς εὐχέ-ρειαν τῶν μεταβαινόντων εἰς τὰ τοιαῦτα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Ἀρμορῆσιον. Αἱ πό-λαι αὗται ἄλλοτε ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν τὴν νύκτα ἐκλείοντο καὶ τὰ φρούρια ταῦτα ἐφρου-ροῦντο ὑπὸ τινος τάγματος πυροβολιστῶν. Ἐν τοῖς φρουρίοις τούτοις ἐντὸς ὑπογείων ἀποθη-κῶν ἐφυλάττοντο πολλὰ πυροβόλα, ὧν τὰ πλείεστα ἔφερον τὸν πτερωτὸν λέοντα τῆς Ἑ-νετίας. Ταῦθ' ἅπαντα μετὰ τὴν κατοχὴν τῶν Ἀγγλῶν μετεκομίσθησαν μετὰ ἑτέρων ἀρ-χαίων ὀπλων καὶ διαφόρων ἄλλων Ἑνετικῶν ἀρχαιοτήτων δι' εἰδίου αὐτοκρ. ἀποστολῆς εἰς Κωνσταντινουπόλιν.

Ἐπὶ τινος ὕψους τῶν τευχῶν τούτων μετὰ τῶν πολῶν Ἀμμοχώστου καὶ Πάφου ἱδρύται κομψὸν τέμενος καλούμενον Βαίρ-κ τ ἄ ρ Τ ζ α μ ι σ ῆ, ὅπερ ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ πολιορκητοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ πρὸς τιμὴν τοῦ πρώτου ἐκείνου σημαιοφόρου, ὅστις ἐν τῇ ἀλώσει τῆς πόλεως ἐνέπηξε πρῶτος τὴν ση-μαίαν αὐτοῦ παρὰ τῆ θέσει ἐκεῖνῃ τῶν τοι-χῶν ἐντὸς τοῦ τέμενους τούτου ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει καὶ τὸ μαυσώλειον τοῦ σημαιοφόρου τούτου (τουρπερς,) ἐνθα ἐπὶ κεφαλῆς τούτου ὑ-πάρχει καὶ ἀρχαία σημεῖα ἐκ πρασίμου με-ταξωτοῦ ὑφάσματος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου κερῖθι τυγχά-νει κεντημένον χρυσοῖς γράμμασι τὸ σύμβολον τῆς ὀθωμανικῆς θρησκείας. Ἐπὶ τῶν χερσαίων

Περὶ Μαχαϊρῶν Νόμος τοῦ 1888. Ἐπεψηφίσθη ἐν Συμβουλίῳ τῆν εἰκοσὴν Μαρτίου τοῦ 1888 σωτηρίου ἔτους.

Γ. ΣΜΙΘ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes items like Κρασί α. ποιότητος γρ., Κρασί δεύτερα, Κόκκινα, Ξυσιμμένα, Βακχ. σόμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ., Χαρρόπια εἰς τὰς ἀποθήκας γρ., τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γε-ωργίου Β. Ψυλλίδου κείμενον ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ, πωλοῦνται καπέλλα φάθινα ἀντὶ ἐνὸς πε-λινίου ἕκαστον.

Ἡρξάτο καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ ζήτησις θειαφίου πρὸς θειάφωμα τῶν ἀμπελιῶν. Ὁ κ. Α. Γαλανί-δης ὅστις κέκτηται καλλίστης ποι-ότητος τοιοῦτο μετὰ τοῦ καταλ-λήλου μηχανήματος, παρέχει με-γάλας εὐκολίας εἰς τοὺς μὴδυνα-μένους νὰ τὸ πληρώσωσιν ἤδη. Πρὸς περισσοτέραν δὲ εὐκολίαν τῶν χωρικῶν ἔστειλεν ἀρκετὴν ποσότητα εἰς τὸ χωρίον Λιμνάτι, ὁπόθεν δύνανται τὰ γειτνιαζόν-τα χωρία νὰ ζητῶσι παρὰ τοῦ ἐκεῖκ. Χρηστοφῆ Δεκατρή. Σπεύ-σατε διότι πλησιάζει νὰ λείψῃ.

τούτων τευχῶν ἐν ἑτέρα θέσει ὑπάρχει ἕτερον μικρὸν τέμενος (Μεσοζήτησιον) τῶν τεσσάρων ο ν τ α (μικλαρίν), ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ὑπάρ-χουσι καὶ μαυσώλεια αὐτῶν.

Ἐπὶ τῆς εἰσοδῶν τῶν πολῶν τούτων ὑπάρ-χουσι μεγάλαι φλιαὶ καὶ στερεαί, ἄνω δ' αὐ-τῶν οἰκήματα ἢ πυλώνες χρησιμεύοντες πρὸς κατοικίαν τῶν πολῶν. Αἱ μηχαναὶ δι' ὧν ἐκλείοντο αἱ πύλαι αὗται εἰσι μεζίνες, ὡς εἶκος, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῆς πόλης ὀ-πῆρξε πολλὸς τις ἐκ σιδήρου καὶ ἐπίθετο ἔ-σωθεν ὀριζοντίως ἐν τῇ βαλανοθήκῃ δι' ὅπως διηκούσης δι' αὐτοῦ καὶ διαπερώσης κλιν-δρὸν τινά σιδηροῦν, εἰσερχόμενον ἐν τῇ ἑτέρῃ ὀπῆ τῆς πόλης. Ἐκάστη πύλη ἔχει ὕψος 4 γ. μ. καὶ πλάτος 4. Ἄλλοτε περὶ τῶν τευχῶν τούτου ὑπῆρχον τάφοι βαθεῖς, ἀνευ ἀντιτε-χίων, οἵτινες ἐπληρώθησαν καὶ μετεσχημα-τίσθησαν ἤδη εἰς κήπους.

Τὰ τεῖχη ταῦτα δομικῶς ἐξεταζόμενα, βα-σίζονται ἐπὶ χωματός καὶ οἱ λίθοι τῆς τε-χοδομίας εἰσι φαιεὶ κυβοειδούς σχήματος καὶ ὀρθογώνικους τυγχάνουσι πλειοκένου στρώ-ματος. Οἱ λίθοι ἐν τῇ τεχοδομίᾳ εἰσι τεθι-κμένοι κατὰ ὀριζοντίους δόμους, μᾶλλον ἢ τὸν ὀμαλῶς καὶ συνδέονται ἀλλήλοις ἐκ πηλῶν συγκειμένων ἐκ τιτάνου μεμιγμένου ἄ-μιμ καὶ ἡραισιτειωδῶν γαιῶν.

Τοιαῦτα μὲν τόγος νῦν περὶ τῶν χερσαίων τευχῶν τῆς Λευκωσίας ἔστωσαν ἅλις.

Ἐν Βαρωνίσις. Χρ. Παπαδόπουλος

Τύποις ΣΑΛΠΙΓΞ.